

(0/38)



# LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

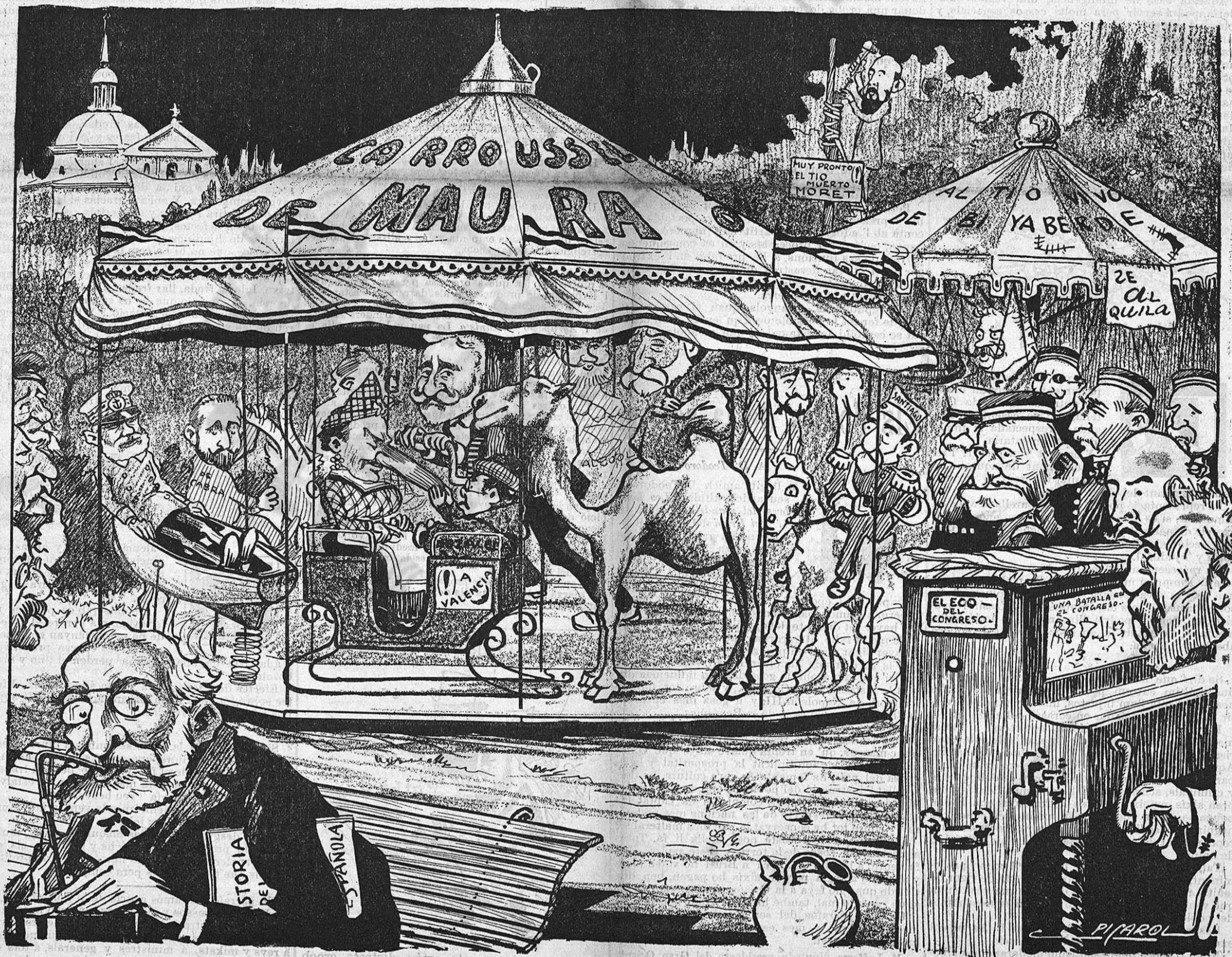
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR  
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

## Al Paralelo... de Madrid



¡Mireulos cóm se xalan! ¡Mireulos, ciudatans! Aixís passen las horas els nostres governants.





tinch trenta cinch anys) y encare trobo que me 'n sobran vint.  
Ne fa quinze, que 'm van tirar trona avall; y resultat d'aixó, ne son dugas ignocentas criaturas, molt macas, jaixó sí! (ja no tindrian de semblar-se'm); pero que á pesar de la seva ignocencia... ¡se 'm menjan de viu en viu!

Fins aquí, tot aixó que 's dich no te res de particular, aixís es que ab el permís de vostés, aniré seguint.

Pago... (quan puch) cinch duros mensuals perque 'ns deixin viure en un quínt pis ab honors de colomar y vistas als... terrats y campanars vehins.

Per cert que 'n aquest pis ja fa deu anys que hi vivim, y penso ferhi mort y vida... (més aviat lo primer que lo segón), puig entre altrás ventatjas, ne te una que 'ns obliga á no abandonar-lo.

Al estiu, per coure 'l menjar, may tenim necessari, tat d'encendre 'l foch, ja que ab la calor que hi fa ell tot sol se cou.

En cambi, al hivern, per obra y gracia de la temperatura, queda convertit en una nevera, y ni ab dugas arrobos de carbó diarias logrem fernes passá 'l fret.

Lo qual no deixa de ser un'altra ventatja... pel carboner.

Res; es un pis que reuneix totas las condicions higiénicas que un metje pugui desitjar... als seus clients.

Com que dels trescents xeixanta y pico de días que té 'l any, els trescents xeixanta estém malalts, y 'l pico... no estém bons!

Mes tot aixó no seria res, si no fossin els ditxosos comestibles, que s'han posat á preus tan alts, que ni ab 'l escala Porta dels bomberos s'hi pot arribar.

Paguin el pa á cinquantacinch; las patatas á ral la lliura, y la carn... D'aquest article més val que no 'n parli, puig á casa ja fa temps que no més hi entran ossos... y encare aquests son els meus.

Paguin, si 'ls plau per forsa, la cédula; paguin al sereno... encare qu'estigui núvol; paguin... tot lo que no quedán á deure.

Afejeixin á n'aixó, que quan la dona no te calsat... á la canalla 'ls faltan botinas.

Vagin planxats; comprin barrets, perque 'l ofici no 'ls permet anar de gorra; treballin tot 'l any com un aspirant á diputat en vigilia d'eleccions, y diguin vostés:

No tinch sobrada rahó de desitjar, com més prompte millor, la quiebra de la Societat en Comandita Fam, Miseria y Gana, de la que per desgracia, y contra la meua voluntat, fa temps que 'n soch comanditari?

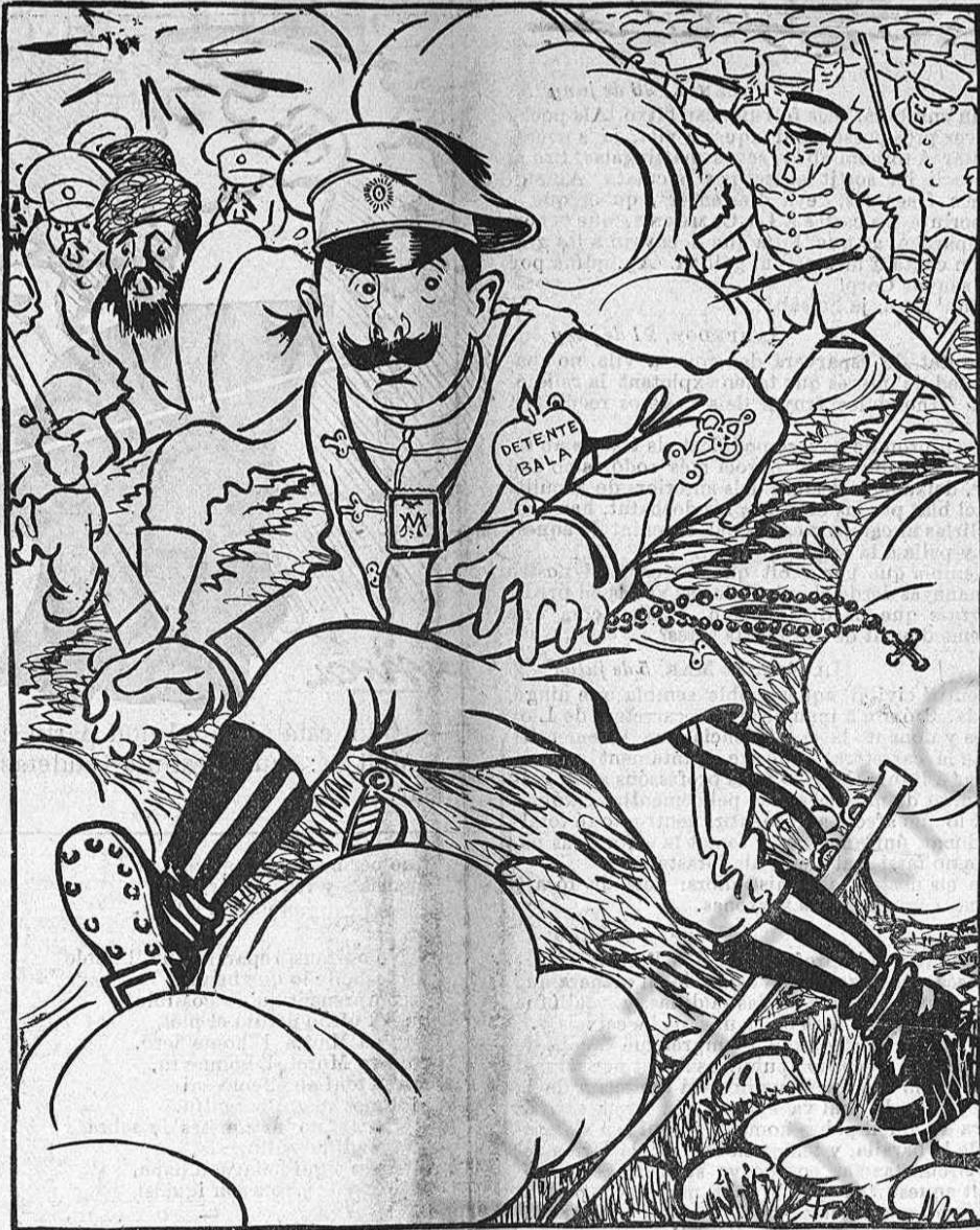
Vostés tenen la paraula.

LUIS G. SALVADOR

### El fill de D. Carlos, á la Mandxuria

«Aixís com avuy serveixo aquí, potser demá Deu me porti á ferho á Espanya y tot lo que hají fet, vist y aprés vingui algun dia en profit de la nostra patria.»

(D'una carta de 'n Jaumet.)



..... Y oom que lo únich que allá ha fet, vist y aprés ha sigut rebre y corre, ja sabém lo que farà si un día ve aquí: rebre y corre ab el mateix brillo que allá.

aprobació la ley del servey militar obligatori. Els senadors la tenen entretinguda, no mes que perque en virtut de aquesta ley desapareixeria l'exenció que avuy venen utilisant els novics y seminaristas.

Y ja se sab: als avis de la patria, no 'ls hi toquen el clero!

Nosaltres creyém que 'ls únichs que haurían d'estar exempts del servey, son els que treballan. En aquest punt opiném com l'insigne escriptor Alfred Calderón:

«Nosaltres veuriam ab gust y saludariam ab aplauso un projete de ley que vingués á dir en sustancia: «L'exercici de una professió útil será causa d'exenció del servey militar: ingressaran en las filas sense excusa ni pretext y qualsevulga que siga la seva condició social, tots aquells joves que, tenint l'edat reglamentaria, se dediquin á no fer res ó alguna cosa equivalent.»

Es á dir: els que viuen de renda, y 'ls que s'vesteixen pel cap.

Aixó fora lo mes just y lo mes útil á la nació.

Entre 'ls jefes japonesos se conserva una antigua costum, qu'ab tot y semblar bárbara, es l'última paraula de la vergonya y 'l pundoonor.

Una de las cosas que mes horror els inspira es rendirse presoners. Per aixó no hi passan. Primer

morts que vensuts. En aquests cassos s'obran el ventre y moren.

Ben diferents en aixó dels jefes de algun país que gosa fama de civilisat, mentre els japonesos, en un cas de derrota, s'buydan las tripas, els de aquests païssos se las omplan, y es la seva gloria tenirlas ben abutadas.

Espanya tal com es. Pera 'ls exámens de ingrés á las Academias militars, els professors que componen els tribunals han rebut més de 11,000 recomenacions.

Aquí tenen ben marcat el pervenir de la nació si las cosas van seguint com fins ara. No hi haurá més que quartels y convents: no hi haurá més que sopa y ranxo.

El que no 's fassi militar se farà frare.

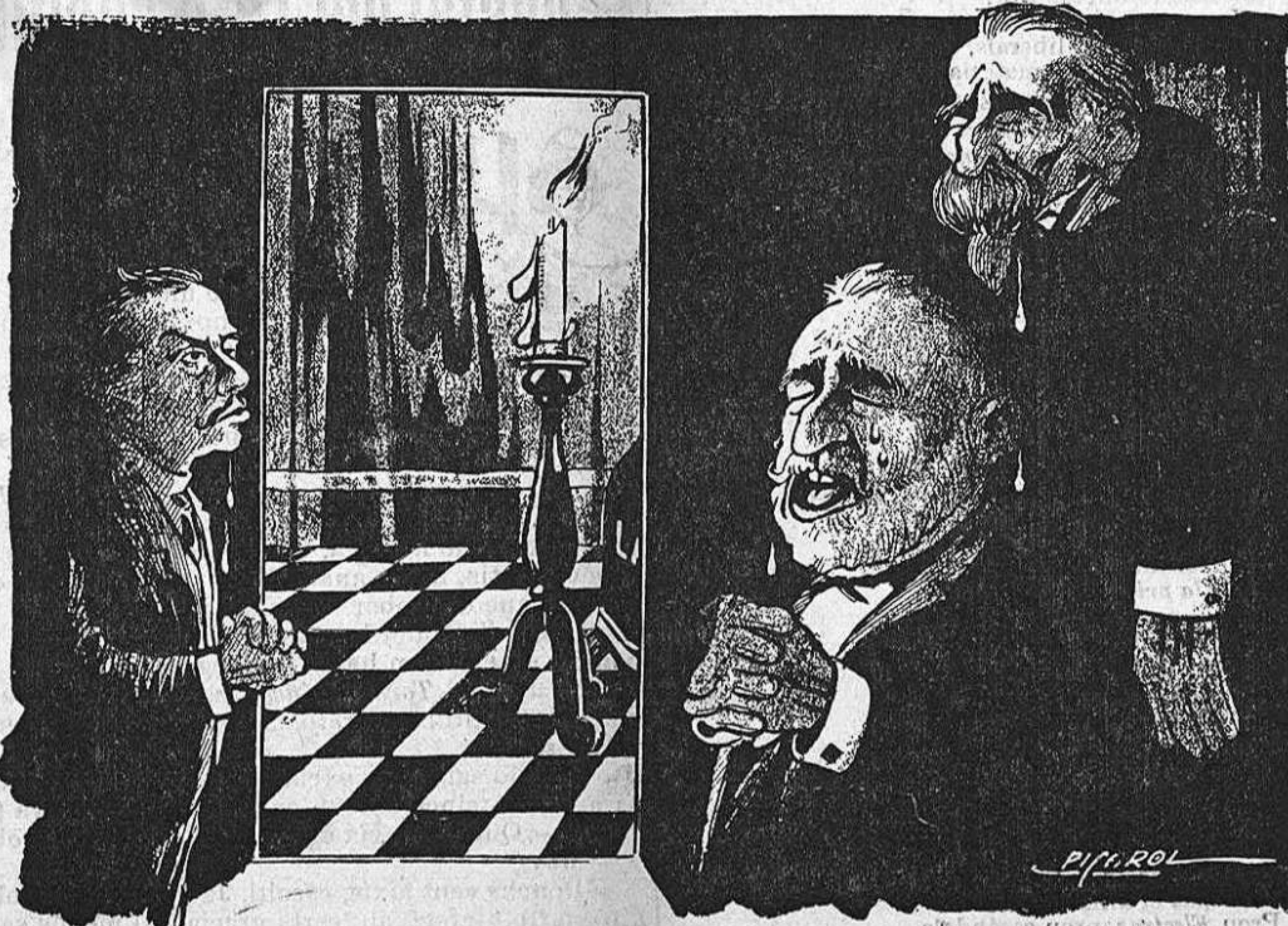
Segons sembla se tracta d'erigir un monument al Cid.

L'heroe de la llegenda castellana, que segons aquesta afirma, fins després de mort guanyava las batallas.

Las cosas deuen haver cambiat molt, perque nosaltres fins després de morts prenguem la decisió d'erigir monuments als heroes llegendaris!

Un detall parlamentari: Parla en Bergamín y diu:

### Cantantli las absoltas



¡Ha mort la pobra Dinastía... La Dinastía de paper...

—Claro está que no entiendo preuzgar el asunto: es demasiado peligroso, y la gente siempre juzga mal á los hombres públicos.

En Nocedal, ficanthi basa: —Como á las mujeres públicas.

Si jo hagués sigut president, hauría tocat la campaneta y li hauría dit: —Sacristán: que te calles!

Convit per convit.

El bisbe de Huesca, 'l día de Corpus va enviar al general gobernador de la plassa un gran manat de ciris y un paperet que deya aixís:

«El obispo de Huesca B. L. M. al gobernador militar, y le envía la adjunta cersa por sí, con la oficialidad, desea honrarse asistiendo á la procesión para dar público testimonio de su fe.»

El general y 'ls jefes y oficiales de la guarnició per no pecar de desatents assistiren á la profesó de Corpus.

Pero vuit días després, un carro militar se deturava á la porta del Palau episcopal y 'l carreter era portador de un paperet aixís concebut:

«El señor gobernador militar de Huesca B. L. M. al señor obispo, y le envía esos fusiles por sí, con el clero y Seminario, quieren asistir al tiro al blanco que tendrá la guarnición y dar público testimonio de su puntería.»

Naturalment ni 'l bisbe, ni cap dels seus familiars van acceptar l'invitació.

Si aquells fusells haguessin hagut de servir pera fer foch als liberals, induptablement no s'ho haurían fet dir dugas vegadas.

¿No 's sembla?



A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO

1. XARADA.—Es-ti-ma-va.
2. ANAGRAMA.—Nota—Tona—Tano.
3. GEROGLÍFICH.—Com mes caminas mes te cansas.



XARADA

No sé perque 'ns hem d'hu dos-terça-quarta ni pels mals diminuts ni pels grans mals. Fà molt primera-cinch ó al menos tonto posarse á renegar y á capficars per la pèrdua d'un quart-invers ó á voltas perque la Parca impia, criminal s'ha endut al únich dueny del carinyo sortit del fons del cor acompasat. ¿Quí al meditar seré, sens prejudicis no veu que res se cura patejant? Y quí, aixó es lo extrany, se 'n emancipa ben bé de la rutina de total? ¡Quants se deuen trobar tal com jo 'm trobo veyent l'anacronisme y no acertant á contenir la onada sempre térbola de bilis que no 'ns deixa sossegar!...

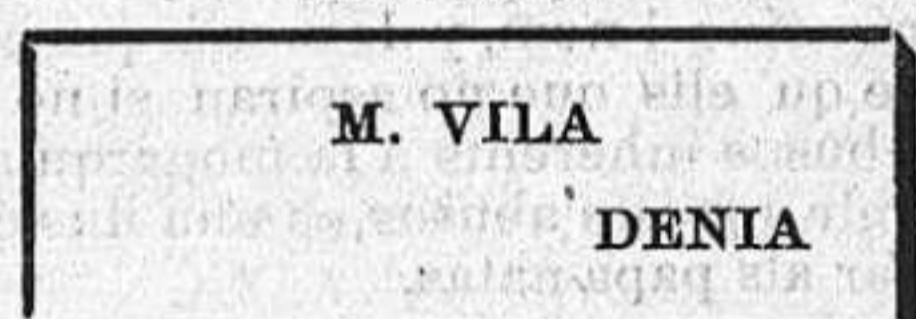
J. COSTA POMÉS

MUDANSA

Es casa gran, lo tot ab a.  
Dintre de l'any hi ha 'l tot ab e.  
Inglesa n'es, la tot ab t.  
Es gran castell, lo tot ab o  
y hermita, fant total ab u.

JOAN CATAU

TARGETA



Formar ab aquestas lletas degudament combinadas el títul d'una.

PACO ALEGRIA

GEROGLÍFICH

: :  
 +  
 K N O T A N  
 I  
 + A  
 D N O T A N  
 T I

A. CARARACH



Caballers: Un cassanench, Un calisay, A. Cararach, R. O., Un gomós, y Gervasi del Putxet: No val la pena.  
Caballers: Juan Roura, Juan Cassi, y Tancrileo: Prou, homes, prou... Ab molt gust.

Caballer: Joseph Solsona: No 'm sembla bé publicar los.—J. Romani O.: No 'n sabém donar de cops de má. Aixó de la venjança no ho insertém en bé de la senyoretta.—L'Avi Riera: Está milló que la Terra baixa de 'n Guimerá.—F. P. Valdés: Non c'è male.—Pins y Roures: Aixó, més que pastoril, es en alt grau infantil.—Angel Carrater: Es cert, en el mont tot es fals, tot es mentida. Fins sembla mentida que s'escriuin cosas tan falsas com aquestas qu'envia.—D. Valentí Romeu: Alegres y febres, no son consonants. Y de cosas aixís... demánin.—F. S., J. F., J. C., R. S., J. P., Rempanar, y P. S.: No 'ns es possible publicar las cartas que 'ns remeten, per varios motius.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8  
Tinta Ch. Lorilleux y C.º



o sempre hem de atacar als bisbes. El de la Seu de Urgell ha fet una cosa bona y digna d'alabansa.

Preguntan qué? Senzillament crusar de fils telefónichs tota la República de Andorra, disposats de tal manera que 'ls abonats desde 'ls seus domicilis poden comunicar ab tots els pobles de la República, per una quota anual inferior á 25 pessetas.

Alguna diferencia hi ha donchs, entrel' actual bisbe y 'l bisbe Caixal de famosa memoria.

El progrés (el material al menos) es aixís: á tothom arrastra, hasta als bisbes de la Seu de Urgell. Peguemhi una llatinada: Laudamus Domine.

Una noticia terrorífica: La Dinastía ha mort á mans dels conservadors de Barcelona. Y ha mort de fam, per haverli 'ls conservadors de Barcelona retirat els aliments.

Tal ha sigut l'últim acte realisat per l'Hereu Pantorrillas.

Al renunciar al caciquisme, ha volgut que l'amortallessin ab un número de La Dinastía.

També á Girona ha deixat de publicarse El Correo de la Tarde, porta-veu del partit conservador de aquella provincia.

¡Qué s'hi ha de fer!

Ab el calor republicá que reina á Espanya, corren perill de ferse malbé totas las conservas.

¿Qué diuen que hi ha una crisis tremebunda? ¿Qué diuen que hi ha molts fábricas paralisadas? ¿Qué diuen que hi ha molts establiments á punt de anarse'n á ca'n Tunis? ¿Qué diuen que 's contan per milers els treballadors que 's troban sense feyna y sense pá?

Falornias... res més que falornias.

Y la proba la tenim ab el Banch d'Espanya que acaba de repartir 50 pessetas per acció á compte de las ganancias de aquest any. Deu duros no més que per ensalivar.

Posém las cosas en son lloch degut, y diguem que aquí no hi ha Banch d'Espanya.

Lo que hi ha aquí verdaderament es Espanya del Banch.

En molts regions d'Espanya s'ha presentat una plaga que se ceba en els castanyers, deixantlos sense fullas y per fi assecantlos completament.

Si la plaga s'propaga, s'haurá acabat el crit de—Calentas y grossas!—pels encontorns de Totsants.

No hi haurá mes castanyas.

No obstant, en el nostre país lo qu'es las castanyas no s'acabaran may del tot.

Ey, mentres hi haja Mauras y mausers, pera repartirlas!

De fixo al tancarse las Corts, quedará pendent d'